

Arrest

nr. 216 984 van 15 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. WALDMANN
Rue Jondry 2A
4000 LIEGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 8 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 februari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS *loco* advocaat J. WALDMANN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde een Iraaks staatsburger van Arabische origine te zijn, geboren op 2 februari 1987 in de Iraakse hoofdstad Bagdad. U ontvluchtte Irak in augustus 2015 en kwam naar België, waar u op 18 augustus 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. U haalde hierbij aan dat onbekenden in Bagdad het op u en uw gezin gemunt hadden omdat uw vader tijdens het regime van Saddam als luitenant-kolonel (“muqaddam”) bij de inlichtingendienst van Saddam werkte. U werd op 20 november 2014 ontvoerd, mishandeld en verkracht.

Na vijf dagen werd u voor dood op straat achtergelaten. Uw moeder werd ook door diezelfde personen bedreigd en uw broer A. werd door hen vermoord. Op 10 juni 2016 nam het Commissariaat- Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Deze beslissing werd op 6 december 2016 bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). U ging niet in cassatieberoep.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst, maar verbleef korte tijd in Duitsland, waar u op 4 januari 2017 eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende. Overeenkomstig de regelgeving van de Europese Unie (EU) heeft Duitsland u teruggestuurd naar België, het EU-land waar u uw eerste asielaanvraag indiende. U keerde effectief naar België terug en verzocht op 27 juni 2017 een tweede maal om internationale bescherming. U steunde hierbij op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag had uiteengezet. U haalde namelijk aan dat een andere broer van u om dezelfde redenen als de uwe Irak had verlaten. Verder voegde u nog toe dat er een ontploffing was geweest nabij uw werkplaats in de wijk Karrada. Op 31 augustus 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag gezien u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwam. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

U verklaarde het Belgische grondgebied niet te hebben verlaten en diende op 18 december 2017 een derde verzoek in. U verklaarde dat u nieuwe problemen had gekregen omdat u atheïst was geworden. U had een oude studiegenoot in Irak gecontacteerd omdat u in België geen Arabische versies van de literatuur van Darwin vond. Op die manier kwam hij te weten dat u atheïst geworden was. Deze studiegenoot had ook aan anderen verteld dat u ondertussen atheïst was. Nadat u dit vernomen had, liet u uw familieleden in Irak verhuizen zodat hen niets zou overkomen. Zelf kreeg u echter een video waarin u met de dood bedreigd werd. Op 26 maart 2018 nam het CGVS een beslissing tot niet-inoverwegingname van uw derde asielerzoek. U ging niet in beroep.

U bleef in België en verzocht een vierde maal om internationale bescherming op 16 mei 2018. U bleef zich baseren op uw initieel relaas en verklaarde te kunnen aantonen, aan de hand van een facebookprofiel, dat u bedreigd werd. U beschikte ook over een video die het algemene geweld in Bagdad aantoont. U hield vol dat u met de dood wordt bedreigd. U had het ook moeilijk in België, u moest in het zwart werken en had niet genoeg geld om voor uzelf te kunnen zorgen. Op 10 september 2018 verklaarde het CGVS uw vierde verzoek niet-ontvankelijk omdat de door u aangebrachte nieuwe elementen de kans dat u alsnog in aanmerking komt voor internationale bescherming niet aanzienlijk konden vergroten. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Op 3 januari 2019 werd u door de politie in Antwerpen tegengehouden omdat u met de fiets door een rood licht reed. Hierna werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond. Daarom werd u overgebracht naar Transitcentrum 127bis te Steenokkerzeel, van waaruit u op 4 januari 2019 een vijfde verzoek om internationale bescherming indiende bij de Belgische autoriteiten.

In het kader van uw huidige, vijfde verzoek verklaarde u dat u sinds 4 maanden gay bent en u sinds eind november of begin december 2018 samenwoont met uw Belgische vriend. Jullie zijn ook van plan te trouwen. Bij terugkeer naar Irak vreest u door de religieuze overheden, vrienden en mogelijk ook uw familie gevisieerd te worden omwille van uw geaardheid.

Ter staving van uw huidige, vijfde verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van de identiteitskaart van uw vriend J. en een filmpje opgenomen in de Antwerpse discotheek Red & Blue.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de Commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de Commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In het kader van uw huidige, vijfde verzoek om internationale bescherming geeft u aan dat u sinds enkele maanden gay bent en u omwille van uw geaardheid in geval van terugkeer naar Irak gevisseerd zal worden. Concreet vreest u gedood of gefolterd te worden en afgewezen te worden door de gemeenschap (Schriftelijke verklaring, nr. 5.1 –CGVS, p. 16).

Vooreerst moet benadrukt worden dat hoewel u zich in het kader van onderhavig nieuw verzoek om internationale bescherming beroept op ontwikkelingen die op zich géén betrekking hebben op de vluchtmotieven die u in het kader van uw vorige verzoeken hebt aangereikt, de beoordeling van de eerdere verzoeken niet zonder belang is voor de beoordeling van de nieuwe elementen. Zij benadrukt dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat werd vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw initieel asielrelaas werd ondermijnd doordat u over verschillende kernaspecten van uw verhaal onaannemelijke, vage en inconsistente verklaringen had afgelegd. Deze beslissing en beoordeling werden door de RVV bevestigd. U hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State, waardoor de beslissing van de RVV kracht van gewijsde geniet en de erin opgeworpen elementen en motieven niet langer kunnen worden betwist.

Uw tweede verzoek werd vervolgens afgesloten met een beslissing tot weigering van inoverwegingname daar u geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kwam. U beperkte zich tot het aanhalen van een aantal elementen die in het verlengde lagen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond werd beschouwd, namelijk dat uw broer, omwille van dezelfde redenen als u indertijd, Irak had verlaten. Deze initiële asielmotieven werden reeds in het kader van uw eerste asielverzoek ongeloofwaardig bevonden. U haalde voorts nog een aanslag in Karrada aan, maar deze bleek geen aanleiding te geven tot een persoonlijke en actuele vrees in uw hoofde. U diende tegen deze beslissing van het CGVS geen beroep in.

Wat betreft de asielmotieven die u in het kader van uw derde verzoek aanhaalde, namelijk dat u atheïst was geworden en daarom nieuwe problemen moest trotseren, diende vervolgens te worden opgemerkt dat uw verklaringen in dezer evenmin konden overtuigen. U verklaarde dat u negen maanden na uw aankomst in België, dus in mei 2016, volop voor het atheïsme koos. Kon aldus worden afgeleid dat u reeds atheïst was op het moment van de beslissing inzake uw eerste asielverzoek. Toch had u dit element niet aangehaald ten aanzien van het CGVS noch tijdens een mogelijke beroepsprocedure bij de RvV. Als uitleg gaf u aan dat u uw geloof/atheïsme als iets 'persoonlijks' beschouwde en dat u vond - gezien u er geen problemen door kende - dat het niet nodig was om daarover uit te weiden. Deze uitleg was frappant, zeker gelet op het feit dat u binnen de islam als afvallige kon worden beschouwd. Bovendien verzweeg u in het kader van uw tweede asielaanvraag niet alleen uw atheïsme, u vermeldde er daarentegen nog steeds een sjiitisch moslim te zijn. Het CGVS stelde vast dat het niet geloofwaardig was dat u in juli 2017, op een moment dat u al meer dan een jaar overtuigd atheïst beweerde te zijn, ook nog zou verklaren een sjiit te zijn. Ook uw kennis aangaande de theorieën waardoor u overtuigd geraakte van het atheïsme bleek zeer beperkt te zijn. Noch kon u uitweiden wat betrof uw zoektocht naar het al dan niet bestaan van God na uw studies. Vervolgens gepolst of u in België bepaalde dingen begon te lezen of met bepaalde personen praatte over uw (levens)vragen, noemde u enkel uw Belgische vriendin en zou u slechts éénmaal het Huis van de Mens te Antwerpen hebben bezocht, volgens u te wijten aan de taalbarrière. Dan gepolst of u op internet had gelezen over het atheïsme, in uw eigen taal weliswaar, stelde u dat u er geen 'nieuwe dingen' vond maar kon u geen concrete teksten aanhalen. Aldus bleek dat u sinds het beëindigen van uw studies in 2013 niets meer had gelezen over atheïsme wat dan ook in ernstige mate afbreuk deed aan de oprechtheid van uw beweerde levensovertuiging. Evenmin kon u verduidelijken wat een atheïstische levenshouding voor u in concreto betekende. Aan uw beweerde atheïsme kon aldus maar weinig geloof worden gehecht. Vervolgens dienden in het kader van uw derde verzoek ook bedenkingen te worden gemaakt bij de ontvangst van de door u beweerde dreigvideo. Hoewel u de beelden via Messenger had ontvangen, bleek u al geen idee meer te hebben van de profielnaam van de persoon die u de dreigvideo zou hebben verstuurd. U kon het zich niet meer herinneren en slaagde er ook niet in het bericht terug te vinden (CGVS, p. 14). Alhoewel u toen al verschillende malen werd gewezen op het belang van dat Messenger-bericht en u werd gevraagd het aan het CGVS te bezorgen, gebeurde dit niet. Er werd beklemtoond dat het wel heel bedenkelijk was dat u enerzijds een nieuw verzoek indiende omwille van, én vlak na het ontvangen van een dreigvideo, maar dat u anderzijds de afzender van de video en het bericht waarin deze dreigvideo werd verzonden niet had bewaard. Dat u ook niet meer wist of Z., volgens uw verklaringen de gemaskerde persoon op de beelden, al dan niet uw facebookvriend was, deed evenzeer de wenkbrauwen fronsen.

In het kader van uw vierde verzoek bracht u geen nieuwe elementen aan, maar bleef u voortbouwen op uw relaas uit de voorgaande verzoeken, dat telkenmale ongeloofwaardig werd bevonden.

Het louter herhalen van deze elementen brengt verder niks bij en kan de eerdere appreciatie van het CGVS niet wijzigen. Uw vierde verzoek werd bijgevolg op 10/9/2018 door het CGVS onontvankelijk verklaard. U tekende geen beroep aan tegen deze beslissing. Bijgevolg blijft de (inhoudelijke) beoordeling van deze beslissing gehandhaafd, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Het feit dat u in het kader van uw huidige, vijfde verzoek vasthoudt aan uw verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerdere verzoeken om internationale bescherming (CGVS, p. 2), die op geen enkele wijze als aangetoond worden beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Daarnaast riep u in het kader van uw huidige verzoek in dat u gay bent (Schriftelijke verklaring, nr. 1.1). U slaagde er echter niet in uw geaardheid aannemelijk te maken.

Vooreerst komen uw verklaringen over de bewustwording van uw homoseksuele geaardheid weinig aannemelijk noch doorleefd over. Zo slaagde u er niet in dit bewustwordingsproces doorleefd en gedetailleerd te beschrijven. Uit uw verklaringen blijkt dat u ongeveer 9 maanden begin na uw aankomst in België, d.i. midden 2016, een relatie aanging met een vrouw. Deze relatie sprong af in januari 2018, toen uw vrouwelijke partner besloot om naar Egypte terug te keren (CGVS, p. 4). Jullie hadden voorheen echter al problemen, onder meer op seksueel vlak omdat jullie niet dezelfde voorkeuren deelden (CGVS, p. 7, 17). Sinds 4 maanden bestempelt u zichzelf echter als gay (Schriftelijke Verklaring, nr. 2.3). Gevraagd naar het moment waarop u beseftte dat u gay was, verwees u naar een dag in september 2018. Die dag ging u met een aantal vrienden naar zee. Op de terugweg moesten jullie wachten aan een stoplicht. Daar zag u 'een vlag met kleuren' op de grond. U vroeg aan uw vrienden wat deze vlag was. Zij vertelden u dat het de vlag van de gays was. U had ook gehoord dat gays speciale clubs hebben waar er een speciale sfeer heerst. Dit was het begin van uw bewustwordingsproces (CGVS, p. 4). Op de vraag waarom u van uzelf dan dacht dat u gay was, verwees u naar een ontmoeting met een andere gay, T., de onderbuur van een van uw vrienden, aan wie u vertelde dat u een gay club wilde bezoeken, waarna hij u een kaart voor de Red & Blue gaf. U gaf aan dat uw bezoek aan gayclubs initieel ingegeven was door pure nieuwsgierigheid. U wilde weten wat voor sfeer ze hebben, hoe ze dat beleven en ze hun tijd doorbrengen. U was nieuwsgierig om te zien hoe ze omgaan met een nieuwe clubganger en of u aanvaard zou worden (CGVS, p. 4-5 en 9). Gepeild naar de reden waarom u plots geïnteresseerd raakte in gays en hun manier van leven, stelde u dat u op die dag de kaart van die club gekregen heeft. Vervolgens ging u regelmatig naar die club. U hebt gewoon hun leven gezien en wat ze aan het doen waren en in die periode had u geen partner (CGVS, p. 5). U vertelde dat uw plotse interesse voor gay clubs voortkwam uit de manier waarop gays anderen behandelen en met hen omgaan. Ze stelden u altijd op uw gemak. Als u uw relatie met hen vergeleek met die met uw oude partner, kon u een groot verschil zien. Uw relatie met uw vorige, vrouwelijk, partner was moeilijk omwille van karakterverschillen (CGVS, p. 5). Op een ander moment verklaarde u dat u altijd al geïnteresseerd was in het ontdekken van rare en vreemde dingen, u heeft namelijk sociologie gestudeerd, en u daarom geïnteresseerd was om naar een gay club te gaan. Uw plotse interesse voor gays schrijft u dan toe aan uw voorkeur voor anale seks, die u bij gays wel kon vinden, in tegenstelling tot bij uw voormalige vrouwelijke partner. Daarom wilde u dat uitproberen en ontdekken (CGVS, p. 10). Waarom u plots op dat moment besliste om dit uit te proberen, kon u niet aangeven. U zei dat u geen concrete plannen had om gay te worden of naar de club te gaan. Het was gewoon per toeval toen u samen met die vrienden was en u heeft het idee van dat moment gewoon gevolgd (CGVS, p. 10). Eerder had u nochtans aangegeven dat u zelf gevraagd had om naar een gay club te gaan en u herhaalde dit later ook opnieuw (CGVS, p. 4, 9). Toen daarom nogmaals gepeild werd waarom het voor u op dat moment zo belangrijk was om naar gay club te gaan, vertelde u dat het eens wilde proberen om seks te hebben met iemand omdat u nog nooit zo'n ervaring had gehad en u op dat moment geen relatie had met een meisje (CGVS, p. 17). Erop gewezen dat uw relatie met uw vriendin al in januari 2018 beëindigd was, legde u uit dat u problemen had met uw voormalige vriendin en het voor u puur om de seks te doen was, u had geen gevoelens voor haar. U was daarom op zoek naar iets anders en wou het gewoon proberen, wat u in die periode ook deed. Het feit u daar pas in die periode plots mee wilde experimenteren schreef u toe aan toeval. Het was volgens u puur toeval en het werd bepaald door de omstandigheden, niet door u. U liep gewoon mee van de ene naar de andere. Zo ging het (CGVS, p. 17). U verklaarde ook dat u eerder al veel gehoord had over het bestaan van gays, zowel in Turkije als in België, maar u zelf nooit eerder iets dergelijks had meegemaakt. Bijgevolg werd gevraagd wanneer u dan geïnteresseerd bent geraakt in de leefwereld van gays en u daadwerkelijk geïnteresseerd raakte om dat zelf uit te proberen. Hierop repliceerde u dat uw interesse begon in september, toen u die vlaggen zag en die club bezocht (CGVS, p. 15). U beseftte uiteindelijk pas dat u gay was toen u in december 2018 seks had met uw huidige partner, J. (CGVS, p. 6).

U had voorheen geen vermoedens dat u gay was (CGVS, p. 7) en had nooit eerder gevoelens gehad voor een man (CGVS, p. 9). U hoorde toen wel over gays, maar u had geen contact met die sfeer en met gays. Het is veranderd op de dag dat u die gekleurde vlag op de grond zag. U dacht dat het iets voor decoratie was en daarna heeft u de hele uitleg gekregen. In die periode was het voor u geen probleem om seks te hebben met een man. U beschouwde het niet als iets tegennatuurlijks en u stond open voor een relatie met een man omwille van uw seksuele voorkeur. U prefereert immers anale seks en uw vorige vrouwelijke partner was hiervoor niet te vinden, waardoor u op seksueel vlak ontevreden was in uw vorige relatie. Omwille van uw seksuele voorkeur vroeg uw toenmalige vriendin zelfs of u eerder relaties had gehad met gays. Omdat anale seks vanzelfsprekend is bij gays, stond u hiervoor open (CGVS, p. 7). Door middel van uw verklaringen herleidt u de bewustwording van uw geaardheid tot een bijna louter seksuele aangelegenheid zonder dat er sprake is van een emotioneel ontwikkelingsproces. Dit blijkt des te meer uit uw schriftelijke verklaring, waar u als enige beschrijving van de nieuwe elementen ter ondersteuning van uw huidig verzoek schreef dat u gay bent en gays neukt en u zodoende de actieve partner bent (Schriftelijke Verklaring nr. 1.1). Dergelijke verklaringen doen weinig doorleefd aan en plaatsen ernstige vraagtekens bij de door u verklaarde homoseksuele geaardheid.

Wat betreft de persoonlijke emotionele beleving van deze geaardheid op zich schieten uw verklaringen eveneens tekort. U besepte dat u gay was toen u voor de eerste maal seks had met uw boyfriend J. (CGVS, p. 6). Over het gevoel dat dit bij u opriep, verklaarde u dat u er heel veel van genoten had. Gevraagd wat u dan dacht op dat moment, stelde u dat u dacht dat u een enorm leuk gevoel had. U voegde er nog aan toe dat J. van bij het begin de sterke en zwakke punten kon ontdekken en u zich op uw gemak voelde bij hem (CGVS, p. 7). Gevraagd om uw gevoelens ten aanzien van mannen te beschrijven, kwam u eveneens niet verder dan beknopte en oppervlakkige antwoorden. U antwoordde dat het in het begin voor u heel raar was, de eerste ervaring om naar de gayclubs te gaan en enkel mannen om u heen te zien. Gays zijn sympathieke mensen, ze toonden interesse. Ze kwamen regelmatig naar de club en vroegen altijd hoe het met u gaat enz. Aangezien u zich voornamelijk beperkte tot algemene en beknopte beschrijvingen van uw bezoeken aan de gayclub, werd u nogmaals uitdrukkelijk gevraagd wat u voelt voor mannen. U repliceerde andermaal dat de eerste keer voor u heel raar was om naar die club te gaan, maar u het beetje bij beetje wel gewend raakte. Sommige gezichten waren vaste klanten daar en beetje bij beetje hebt u hen leren kennen. U heeft veel mensen leren kennen, maar van sommigen kent u de naam niet. Opnieuw beperkte u zich vooral tot een beknopte en feitelijke beschrijving van uw bezoek aan de club in plaats van een gedetailleerde beschrijving van uw persoonlijke gevoelens ten aanzien van mannen. Toen u nog een derde keer uitdrukkelijk gevraagd werd wat u denkt en voelt als u een man ziet, een gay man, kwam u niet verder dan heel normaal, waarna u nogmaals uitdrukkelijk gevraagd werd te beschrijven wat u voelt als u een gay ziet. U repliceerde dat u eerst probeert hem te leren kennen en een beetje weten hoe zijn karakter in elkaar zit. Als u geen relatie heeft, dan probeert u toenadering tot hem te zoeken (CGVS, p. 5-6). U slaagde er zodoende niet in uw gevoelens op concrete en gedetailleerde wijze te beschrijven.

Ook wanneer u gevraagd werd om het verschil in uw gevoelens ten aanzien van mannen en vrouwen te duiden, verviel u in algemene, oppervlakkige en beknopte verklaringen. U heeft in het verleden namelijk een langdurige relatie gehad met een vrouw, maar verklaarde dat uw voorkeur uitgaat naar mannen (CGVS, p. 15). Het verschil zit hem voor u in het volgende. Buitenhuis, als je op straat samen met een meisje loopt, is het normaal. Als je met een man bent, is het raar. Binnenshuis word je door je vrouw als man behandeld en moet je je vrouw ook als vrouw behandelen. Bij gays is de behandeling anders, u kreeg heel veel aandacht en het is totaal anders (CGVS, p. 15). Deze verklaring is andermaal erg algemeen en vaag. Daarom werd u opnieuw gevraagd of er een verschil zit in de manier waarop u u zelf voelt ten opzichte van mannen en de manier waarop u zich voelt ten opzichte van vrouwen. U stelde dat uw gevoel ten opzichte van vrouwen anders zal zijn dan met gays, vooral na die ervaring met gays. Uw voorkeur op seksueel vlak gaat naar gays en niet naar vrouwen. De voorkeur op seksueel vlak is voor gays, niet voor vrouwen. Toen u gevraagd werd te verduidelijken hoe uw gevoel ten opzichte van vrouwen anders is dan ten opzichte van mannen, legde u uit dat de seksuele aantrekkingskracht voor u bij vrouwen minder zal zijn dan met gays. De manier en de gebaren van gays zijn helemaal anders dan die van de vrouw. U verduidelijkte dat het verschil eigenlijk vooral op seksueel vlak ligt, in die zin dat het bij vrouwen niet evident zal zijn om te starten met anale seks, maar dat bij gays normaal is. Het hoort zo te zijn (CGVS, p. 15). Andermaal herleidde u uw geaardheid tot een seksuele aangelegenheid en was u niet in staat om de gevoelswereld te beschrijven die met deze geaardheid gepaard gaat. Zij nog toegevoegd dat uw verklaringen op enkele punten erg stereotiep zijn en moeilijk met elkaar te rijmen vallen. Zo stelde u enerzijds dat de manier en de gebaren van gays helemaal anders zijn dan die van de vrouw (CGVS, p. 15). Anderzijds gaf u aan dat u weet dat iemand gay is door zijn oogcontact en zijn lichaamstaal. Op de vraag hoe je aan de lichaamstaal kan zien dat iemand gay is, repliceerde u dat u dit kan merken aan de manier van lopen en praten omdat gays de vrouw gaan imiteren (CGVS, p. 14).

Niet alleen is dit een zeer stereotiep antwoord, het valt ook moeilijk te rijmen met het door u verklaarde verschil in manieren en gebaren tussen homomannen en vrouwen, dat aan de basis ligt van uw beweerde voorkeur voor mannen. Gevraagd wat u voelt als u een gay ziet, antwoordde u dat u eerst probeert hem te leren kennen en een beetje weten hoe zijn karakter in elkaar zit. Als u geen relatie heeft, dan probeert u toenadering tot hem te zoeken (CGVS, p. 6). Op de vraag wat u aantrekt in mannen, stelde u gewoon op zijn manier van beweging en karakter te letten en dan probeert u hem beter te leren kennen. Toen tot slot nogmaals gevraagd werd wat u concreet aantrekkelijk vindt in een gay, repliceerde u dat u natuurlijk altijd naar zijn lichaam kijkt en het volgende is zijn kont. Ook hier herleidt u uw geaardheid tot een louter fysieke aangelegenheid, terwijl u in eerste instantie aangaf dat vooral het karakter van de persoon in kwestie belangrijk is.

Het geheel van uw verklaringen is zodoende te algemeen, vaag, oppervlakkig en te weinig gedetailleerd om een doorleefd, persoonlijk bewustwordings- en ontwikkelingstraject aannemelijk te maken.

Voorts komen ook uw verklaringen over uw huidige relatie en partner weinig overtuigend over. Zo werd u gevraagd wat uw partner J. zo interessant maakt of anders dan andere mannen. U stelde dat u met de mannen die u in de club hebt leren kennen wel de nacht kon doorbrengen, maar u wist dat het daarna afgelopen is. J. daarentegen gaat niet uit, wat hem anders maakt dan de andere clubgangers (CGVS, p. 7). Wanneer u echter verzocht werd uw gevoelens voor hem te beschrijven, verviel u andermaal in heel beknopte, algemene en vage beschrijvingen. U verklaarde dat u van hem houdt omdat hij een sympathiek iemand is die de privacy respecteert. U vervolgde dat hij momenteel heel verdrietig is omdat u ver van hem bent. U vertelde van hem te houden omdat een heel makkelijk karakter heeft. Hij is helemaal niet moeilijk. Hij bezorgt geen stress, wordt nooit boos en als je iets vraagt zegt hij altijd ook ja. Als hij iets voor jou niet kan doen, zegt hij ik zal proberen. Seksen met hem is bovendien heerlijk. Gevraagd wat u zo leuk vindt aan zijn karakter, legde u uit dat je in een relatie steeds te maken hebt met 2 verschillende karakters en jullie op dat vlak hadden geen problemen hebben. Jullie hadden ook plannen om te trouwen, maar hebben het nooit gedetailleerd besproken. Het plan is altijd aanwezig en het werd uitgesteld omwille van uw situatie (d.i. uw opsluiting). Toen u gevraagd werd de leuke karaktertrekken van uw partner te beschrijven, repliceerde u dat seksen met hem heel leuk is en u altijd heel content bent op dat vlak. Hij toont bovendien altijd echte emoties en is nu heel verdrietig omwille van uw situatie. U bent een vreemde in België en het is niet makkelijk om iemand te vinden die voor u zorgt en u begrijpt. Gevraagd een situatie te beschrijven waardoor voor u duidelijk werd dat J. u begrijpt, kwam u niet verder dan dat hij begrip heeft voor uw situatie, jullie relatie hierdoor hechter wordt en jullie nog serieuzer aan de toekomst aan het denken zijn (CGVS, p. 8). Op een ander moment omschreef u J. qua karakter als lief, sympathiek en aardig. Hij behandelt u heel goed en het voelt alsof jullie elkaar al jaren kennen. Als u hem voor iets om toestemming vraagt, dan antwoordt hij steeds dat het ook uw huis is en u alles mag doen wat u wil, zo vertelde u, waarna u plots een beschrijving gaf van zijn appartement (CGVS, p. 12). U verklaarde voorts verliefd te zijn op J., maar had moeite om te concretiseren waarom u op hem verliefd werd en niet op een andere man. U gaf aan niet te weten waarom u op hem verliefd werd. Het heeft te maken met uw gevoel. Het voelt gewoon anders met hem, los van de heerlijke seks met hem. Misschien werd u verliefd op hem omdat hij altijd interesse toont voor u, uw privacy respecteert en u veel aandacht geeft. Ook het gevoel zelf kon u moeilijk beschrijven. U kwam niet verder dan dat het een heel raar gevoel is. U voelt altijd iets raars in uw lichaam, niet enkel op seksueel vlak, u voelt gewoon iets vanbinnen (CGVS, p. 8). Toen u gevoelens had voor J., dacht u dat u jullie relatie niet wilde beperken tot seks, maar altijd bij hem wilde zijn en samenwonen. U wilde altijd bij hem zijn omdat u verliefd op hem geworden was en hij heel veel positieve zaken heeft. Het gaat bovendien niet enkel over seks, er zijn ook veel andere positieve zaken. Gevraagd te vertellen over deze andere positieve zaken, herhaalde u dat hij een flexibel iemand is, die altijd ja zegt als je hem iets vraagt. Hij is gewoon flexibel op alle vlakken (CGVS, p. 9). Dergelijke vage, algemene en beknopte antwoorden wijzen niet op een authentiek persoonlijk gevoelsleven en ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de door u beweerde geaardheid.

Uw verklaringen aangaande de door u ingeroepen vrees komen evenmin doorleefd noch overtuigend over. U gaf aan dat uw familie niet op de hoogte is van uw geaardheid (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe u zich daarbij voelde, kwam u niet verder dan heel moeilijk. U verduidelijkte dat dit heel moeilijk is omdat u een andere manier van leven heeft en ze u niet zullen aanvaarden omdat ze Arabieren en moslims zijn. De maatschappij zal uw geaardheid trouwens ook niet aanvaarden. Toen u vervolgens gevraagd werd te beschrijven hoe u zich voelt bij het besef dat zowel uw familie als de Iraakse samenleving u en uw geaardheid niet zal aanvaarden, repliceerde u dat u in België bent en België uw geaardheid wel respecteert. Bijgevolg vormt het gebrek aan acceptatie door de Arabische en de moslimmaatschappij voor u geen probleem. Nogmaals geïnformeerd hoe u zich voelt bij het feit dat u wel contact heeft met uw familie, maar uw familie uw geaardheid niet zal aanvaarden, zei u dan weer dat als uw familie ooit te weten komt dat u gay bent, de banden met uw familie verbroken zullen worden.

U voegde er nog aan te dat u van uw familie houdt, maar uw geaardheid een privéaangelegenheid is (CGVS, p. 13), waarmee u de vraag opnieuw uit de weg ging en naliet uw persoonlijke gevoelens te beschrijven. Daarom werd u nogmaals gevraagd hoe u zich voelt bij het feit dat u met uw familie niet kan praten over uw geaardheid, te meer omdat u en uw vriend zelfs trouwplannen hebben. U herhaalde andermaal dat het een privéaangelegenheid is en een moeilijke zaak. U meent dat u op termijn een keuze zal moeten maken tussen uw familie en uw privézaak (d.i. uw geaardheid) en u denkt uw familie te zullen verliezen. Dit antwoord gaat opnieuw voorbij aan de vraagstelling en biedt nog steeds geen inzicht in uw persoonlijke gevoelens hieromtrent. Zelfs wanneer u uiteindelijk gevraagd werd hoe u zich voelt bij het idee dat u mogelijk uw familie zal verliezen door uw persoonlijke keuze, slaagde u er niet in uw gevoelens concreet te beschrijven. U zei nogmaals dat het een moeilijke zaak is die te maken heeft met u privéleven en u zoveel mogelijk gaat proberen om die zaak geheim te houden. Tot slot werd nog gepeild naar uw gevoelens omtrent de geheimhouding van uw geaardheid ten opzichte van uw vrienden in België, van wie de meeste moslim en/of Arabier zijn. Hierop repliceerde u slechts dat u gaat proberen u zoveel mogelijk te isoleren en u misschien naar Gent of Brugge zal verhuizen, wat u de veiligste optie lijkt (CGVS, p. 13). Zodoende slaagde u er ook op dit vlak niet in uw persoonlijke gevoelens concreet en gedetailleerd te beschrijven, wat de geloofwaardigheid van uw beweerde geaardheid verder aantast.

Tot slot is ook uw kennis van het homoseksuele milieu erg beperkt. Zo kent u slechts 1 ontmoetingsplaats voor gays in Antwerpen, meer bepaald de club Red & Blue (CGVS, p. 14). U kent geen andere clubs of ontmoetingsplaatsen in Antwerpen. Evenmin kende u organisaties specifiek voor holebi's en u heeft hier ook nooit naar geïnformeerd (CGVS, p. 14). Uw vriend T. sprak ooit wel over een grote gayclub in Brussel, die jullie zouden moeten bezoeken, maar u herinnert zich de naam ervan niet (CGVS, p. 13-14). Zelf maakte u gebruik van de algemene datingsite Badoo om gays te ontmoeten. U had echter geen idee of er specifieke datingsites bestaan voor gays (CGVS, p. 14). Uw onwetendheid op dit vlak doet bijkomende twijfels rijzen over uw verklaarde geaardheid. Tot slot had u zelfs geen idee of homoseksualiteit in Irak wettelijk gezien strafbaar is. U argumenteerde dat u geen verstand heeft van dat soort zaken en u het niet heeft opgezocht omdat u in het gesloten centrum niet over internet beschikte en de wetten van de stammen in Irak meer invloed hebben dan de officiële Iraakse wetgeving (CGVS, p. 16). Een dergelijk gebrek aan interesse ondermijnt niet enkel de geloofwaardigheid van uw geaardheid, maar tevens de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees ten aanzien van Irak.

Omwille van bovenstaande redenen slaagde u er niet in uw homoseksuele geaardheid aannemelijk te maken. Zodoende kan in uw hoofde omwille van deze geaardheid evenmin een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade geconcludeerd worden in geval van terugkeer naar Irak.

De door u ter staving van uw huidige verzoek voorgelegde documenten, een kopie van de identiteitskaart van uw partner en een filmpje opgenomen in de club Red & Blue, zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. De kopie van de identiteitskaart van J. De Schepper bevat louter de identiteitsgegevens van deze persoon, maar bevat geen enkele informatie over de band tussen u en deze persoon en geldt dus geenszins als een bewijs van de door u verklaarde homoseksuele geaardheid. Ook het filmpje kan bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. Op dit filmpje zijn slechts dansende mensen in de discotheek Red & Blue te zien. Uit dit filmpje valt niet af te leiden door wie het gemaakt werd noch wanneer. Zelf komt u trouwens op geen enkele wijze herkenbaar in beeld en er wordt ook geen referentie naar uw persoon gemaakt. Zelfs al zou u daadwerkelijk de club Red & Blue bezocht hebben, geldt dit nog niet als bewijs dat u daadwerkelijk gay bent. Dergelijke bewijsstukken hebben immers slechts een ondersteunende waarde, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Zoals hierboven uitgebreid geargumenteed, slaagde u er niet in uw geaardheid aannemelijk te maken. Zij in dit verband nog opgemerkt dat u zowel in uw schriftelijke verklaringen als tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaarde over bewijsstukken van uw geaardheid te beschikken in de vorm van conversaties tussen u en uw partner via WhatsApp (Schriftelijke Verklaring, nr. 2.6 en 3.1 – CGVS, p. 10). U kreeg na afloop van uw persoonlijk onderhoud nog 2 werkdagen de tijd om bijkomende stukken, waaronder deze conversaties, neer te leggen. Uw advocaat maakte binnen die termijn wel een foto van de identiteitskaart van uw vermeende partner en het filmpje gemaakt in de club Red & Blue over, waarover tijdens het persoonlijk onderhoud eveneens gesproken werd. Van de door u aangehaalde conversaties tussen u en uw partner ontving het CGVS tot op heden echter nog steeds geen kopie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, moet worden gesteld dat de eerdere beoordeling terzake, zoals opgenomen in de beslissing niet-ontvankelijk verzoek d.d. 10/9/2018, onveranderd blijft volgens de meest recente informatie waarover

het CGVS intussen beschikt, en waarvan een kopie in bijlage bij het administratieve dossier werd gevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 8 februari 2019 een schending aan "van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980, door de onjuiste rechtsopvatting, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, artikel 26 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen".

Hij wijst op "de angst die hij doormaakte en het gegeven dat hij niet op de hoogte was van hoe men in België omgaat met homoseksuele relaties en homo's in het algemeen" en meent dat "gelet op de gevoeligheid van vragen over iemands persoonlijke levenssfeer, in casu zijn seksualiteit, uit het feit dat een verzoeker wegens zijn terughoudendheid bij het onthullen van intieme aspecten van zijn leven, niet meteen van bij de eerste asielaanvraag heeft verklaard homoseksueel te zijn, niet de [kan] conclusie worden getrokken dat deze verzoeker niet geloofwaardig is". Hij stelt dat hij "tijdens zijn verklaringen duidelijk zijn schroom om, te praten over zijn homoseksuele relaties en geaardheid, [had] laten blijken".

Dat hij zich "veeleer ongelukkig en onbeholpen uitdrukt", wijt hij aan "de sociale en culturele achtergrond van holebi's", die volgens "Vluchtelingenwerk Vlaanderen" ("Holebi's op de vlucht: een analyse van beslissingen door asielinstanties") van invloed is "op de manier waarop ze naar zichzelf kijken en dat sommige holebi's hun geaardheid pas beseffen na seksuele betrekkingen met iemand van hetzelfde geslacht". Hij stelt "te hebben bedoeld dat, terwijl hij in Irak nooit durfde denken over homoseksuele relaties met mannen omdat het in Irak verboden is, hij -eens in België- het wel aandurfde om een seksuele betrekking met een man aan te gaan" en dat "in het licht van zijn sociale en culturele achtergrond, een zekere 'overhaling' nodig was en dat verzoeker zich pas na aankomst in België en na zijn eerste seksuele betrekking met een man, bewust werd van zijn geaardheid".

In het licht van zijn sociale en culturele achtergrond, zijn jonge leeftijd en zijn scholing, is het volgens verzoeker "niet onaannemelijk dat verzoeker een stereotiep, misschien zelfs karikaturaal, beeld schetst van homoseksuelen". Vanuit dat perspectief is het, aldus verzoeker, "evenmin onaannemelijk dat verzoeker geen grondig discours kan geven over waarom een persoon homoseksueel is en een ander persoon niet, des te meer wanneer daar bij wetenschappers nog steeds geen eensgezindheid over bestaat". Zijn verklaringen moeten gelezen worden in de context "dat hij sinds zijn aankomst in België, voelt dat hij zichzelf mag zijn en dat mensen hier elk hun eigen weg mogen en kunnen volgen".

Zijn kennis over het Belgische homomilieus is volgens verzoeker beperkt omdat hij "een Iraakse islamitische asielzoeker is die de Nederlandse taal niet of niet volledig machtig is en gehuisvest was door heel België tot in Antwerpen beland" en omdat er in Antwerpen steeds minder en minder plekken zijn die uitsluitend op het homomilieus gericht zijn.

Hij wijst erop dat hij "heden in België al enige tijd met J. zowel een seksuele en vriendschappelijke relatie als een materiële relatie heeft", dat deze relatie "misschien niet onder het klassieke patroon [valt] dat de verwerende partij voor ogen lijkt te hebben gehad" maar dat dit geen afbreuk doet "aan het feit dat ze de geaardheid van verzoeker alleen maar lijkt te bevestigen".

Verzoeker benadrukt "dat hij, gelet op de Iraakse context, bijzonder bevreesd is dat zijn familieleden op de hoogte zouden raken van zijn homoseksualiteit, reden waarom hij dit asielmotief niet eerder heeft bekendgemaakt".

Hij verwijst naar UNHCR dat zou stellen *“dat asielzoekers soms bepaalde feiten kunnen verbergen uit schaamte of uit angst voor zijn familie, evenals dat dit niet noodzakelijk betekent dat zij geen gegronde vrees voor vervolging hebben”* en naar de samenwerkingsplicht.

Hij bespreekt de *“erbarmelijke situatie voor holebi's in Irak”* en verwijst dienaangaande naar een artikel van Rutgers, rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak *“M.M./Minister for Justice Equality and Law Reform, Ireland”* van 22 november 2012, standpunten van UNHCR en *“verschillende objectieve rapporten”*.

Volgens verzoeker maken deze elementen *“de kans aanzienlijk groter dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt”*.

Hij voert een schending aan van het redelijkheidsbeginsel omdat de commissaris-generaal *“verwacht dat verzoeker bijkomende stukken dient te verzamelen en louter om die reden weigert de asielaanvraag in overweging te nemen”*, terwijl hij *“opgesloten is in Vottem zonder smartphone of wifi”* en het voor hem dus *“onmogelijk [is] om eigenhandig en autonoom de nodige stukken te verzamelen”*.

Verzoeker meent dat hij wél *“heel goed herkenbaar [is] op het einde van de video die doorgestuurd werd, toen hij zichzelf filmde in de Red & Blue”*.

Hij wijst op artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en meent dat de commissaris-generaal contact had moeten opnemen met J.D.S. indien er getwijfeld werd over het asielrelaas of de homorelatie van verzoeker.

Aangaande de subsidiaire bescherming voert verzoeker aan dat *“de laatste documenten over de situatie over de situatie erg pessimistische [zijn] en [aantonen] dat zijn regio van afkomst in een staat van oorlog is (Bagdad)”*.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling toe te kennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *“Holebi's op de vlucht”, “En Irak, des gays et des punks ‘sataniques’ sont exécutés”, “En Irak, la chasse aux gays est ouverte”, “Six mort: la chasse aux gays repret en Irak”, “Irak: danger couru par les homosexuelles/agressions”, “Meurtre d'un adolescent de 15 ans ‘soupçonné d'être homosexuel’”* en *“Iraq: Cleric's Call Against Anti-LGBT Violence”*.

Ter terechtzitting werd het filmpje van verzoeker in de club Red&Blue nog via e-mail overgemaakt aan de Raad.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. Wat betreft de aangevoerde schending artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, merkt de Raad op dat deze artikelen tot doel hebben de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerd schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen de beslissing van niet-ontvankelijkheid van een volgend verzoek, genomen op 1 februari 2019 in toepassing van 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, nam de commissaris-generaal op 10 juni 2016 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, gezien verzoeker enkel verklaringen aflegde met betrekking tot de eerder door hem aangehaalde gebeurtenissen.

2.3.4. In het kader van verzoekers tweede verzoek om internationale bescherming, nam de commissaris-generaal op 10 juni 2016 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, gezien hij geen nieuwe elementen aanbracht die de kans aanzienlijk groter maakten dat hij voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt.

2.3.5. In het kader van zijn derde verzoek om internationale bescherming, nam de commissaris-generaal op 26 maart 2018 een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, gezien geen geloof werd gehecht aan zijn beweerd atheïsme en aan de bewijskracht van de dreigvideo.

2.3.6. In het kader van zijn vierde verzoek om internationale bescherming, nam de commissaris-generaal op 10 september 2018 een beslissing tot niet-ontvankelijkheid, gezien verzoekers verklaringen enkel betrekking hadden op het asielrelaas dat reeds bij zijn vorige verzoeken ongeloofwaardig werd bevonden.

2.3.7. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd. Eens hij een beslissing over een bepaald verzoek om internationale bescherming heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat dit verzoek betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.3.8. Ter ondersteuning van zijn huidige, vijfde, verzoek om internationale bescherming blijft verzoeker bij zijn verklaringen in het kader van zijn eerdere asielprocedures (notities persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 2) en voert hij aan dat hij sinds september/oktober 2018 homoseksueel is.

2.3.9. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”*

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 dat thans *mutatis mutandis* werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze

niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen *an sich* bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de *ratio legis* die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (*Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116*).

2.3.10. De Raad stelt vast dat onderhavig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.3.11. Vooreerst herhaalt de Raad dat verzoekers asielrelaas over problemen met onbekenden in Bagdad en over zijn atheïsme reeds beoordeeld werden in het kader van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming. De loutere stelling dat hij deze verklaringen aanhoudt (notities, p. 2) kunnen deze beoordeling niet wijzigen.

2.3.12. Verzoeker stelt sinds september/oktober 2018 homoseksueel te zijn. De Raad is er zich bewust van dat het aantonen van een seksuele geaardheid gevoelig kan liggen en niet evident is doch stelt met UNHCR dat de seksuele oriëntatie niettemin dient te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). De Raad benadrukt dat kan verwacht worden dat verzoekende partij minstens doorleefde verklaringen aflegt aangaande haar eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit die verder reiken dan stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit. Er zijn geen redenen voorhanden die erop kunnen wijzen dat verzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze seksuele geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn land van oorsprong, dit niet overtuigend kan toelichten.

2.3.13. Verzoeker kon echter geenszins doorleefd vertellen over de bewustwording van zijn homoseksualiteit. Zo koppelde hij deze bewustwording aanvankelijk aan het zien van de regenboogvlag in Antwerpen (*“Op die dag was ik in Groenplaats samen met een paar vrienden. We zijn toen naar de zee gegaan. Op de terugweg, terwijl bij een stoplicht aan het wachten waren, zag ik een vlag met kleuren op de grond. Ik vroeg wat is dat. Ze zeiden dat is de vlag van gays. Ik heb ook gehoord dat er speciale clubs zijn en dat ze een hele speciale sfeer hebben. Dat was het begin.”*; notities, p. 4) en/of aan het bezoeken van een homoclub (notities, p. 5), vervolgens aan zijn eerste seksuele contact met J. (*“In het begin 12de maand en ik heb toen seks met hem gehad, met Jurgen.”*; notities, p. 6), maar ook aan het gebrek aan seksuele voldoening bij zijn ex-vriendin (notities, p. 5, 17).

2.3.14. Verzoeker kan evenmin doorleefd aangeven wat hem ertoe bracht een homoclub te bezoeken (*“Ik had geen concrete plannen om gay te worden of naar de club te gaan. het was gewoon per toeval toen ik samen met die vrienden was en ik heb het idee van dat moment gewoon gevolgd.”*; notities, p. 10). Het loutere feit dat verzoeker in Antwerpen een regenboogvlag zag en hierover later uitleg kreeg (notities, p. 5, 16-17) kan moeilijk verklaren waarom hij opeens interesse had om een homoclub te bezoeken en daarop met T., de buurman van zijn vrienden H. en M., een bezoek aan Red&Blue besprak (notities, p. 5, 10, 16-17). Verzoeker verklaarde immers voordien nooit over (zijn) homoseksualiteit te hebben nagedacht (notities, p. 10, 14-15), maar hij wist wel dat zijn Arabische vrienden het niet zouden aanvaarden (notities, p. 6-7, 13-15).

2.3.15. Betreffende verzoekers weinig doorleefde verklaringen wordt in het verzoekschrift gewezen op *“de angst ie hij doormaakte en het gegeven dat hij niet op de hoogte was van hoe men in België omgaat met homoseksuele relaties en homo's in het algemeen”*, op *“de gevoeligheid van vragen over iemands*

persoonlijke levenssfeer, in casu zijn seksualiteit", op de "terughoudendheid bij het onthullen van intieme aspecten van zijn leven" en op het feit dat hij "tijdens zijn verklaringen duidelijk zijn schroom om, te praten over zijn homoseksuele relaties en geaardheid, [had] laten blijken". De Raad merkt echter op dat noch verzoeker, noch de advocaat tijdens het persoonlijk onderhoud melding maakte van problemen om te praten over zijn homoseksualiteit. Hoe dan ook kan dit niet overtuigen gezien verzoeker integendeel bijzonder direct en zonder schaamte verklaringen aflegde over zijn seksleven ("Natuurlijk ik kijk altijd naar zijn lichaam en het volgende is zijn kont. [...] J. werkt als massagist. Die dag heeft hij op een speciale en sensuele manier mijn rug gemasseerd. Op een gegeven moment kon ik me niet beheersen, ik vroeg, kunnen we nu seksen, hij zei ok en hij zei ook ok. [...] Het heeft te maken met de relatie met Nicole. Ik moest haar vaak van achter nemen en zij vond het raar en ze vroeg of ik eerder relatie met andere gays had, ik was niet content tijdens het vrijen. Die stand was mijn favoriete stand, om van achter te nemen en bij gays staat dat vast. [...] Seksen met hem is heel leuk en ik ben altijd heel content op dat vlak. [...] Omdat ik altijd voorkeur heb voor anale seks en bij de gays kon ik dat vinden, dus gewoon om uit te proberen en te ontdekken. [...] Gewoon op seksuele vlak eigenlijk. Met vrouwen zal het niet evident zijn om te starten met anale seks, maar bij gays is het normaal, het hoort om zo te zijn."; notities, p. 6-8, 10, 15). Ook in de "schriftelijke verklaring meervoudige aanvraag" van 4 januari 2019 liet verzoeker bij het overzicht van alle nieuwe elementen enkel optekenen: "Ik ben gay en ik neuk de gays, ik ben de actieve partner." (verklaring, vraag 1.1). Verzoeker maakt met de theoretische *post-factum* beweringen in het verzoekschrift dan ook niet in het minst aannemelijk dat hij omwille van angst, gevoeligheid, terughoudendheid of schroom geen volwaardige verklaringen kon afleggen over zijn seksuele geaardheid, wel integendeel. De bovenstaande vaststellingen blijven dan ook onverkort gelden.

2.3.16. De Raad wijst nog op verzoekers oppervlakkige verklaringen over zijn aantrekking tot mannen (notities, p. 15) en zijn beperkt en weinig doorleefde weergave van zijn gevoelens voor zijn partner J. (notities, p. 7-9, 12, ("hij zegt altijd ja", "is flexibel" en "leuk om te seksen"). Deze verklaringen, samengenomen met het steeds vervallen in expliciete verwijzingen naar seks (notities, p. 6-8, 10, 15), wijst erop dat verzoeker homoseksualiteit herleidt tot het fysieke. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat verzoeker een relatie aangaan wil. Zo stelt hij dat hij zijn familie niet inlicht over zijn homoseksuele vriend (laat staan dat hij homo is) omdat dit privé is, terwijl familie per definitie tot de privésfeer behoort. Ook wil verzoeker geen problemen met zijn vrienden in België die meestal moslims zijn. Hij woonde een tijdje in Turnhout nu in Antwerpen en denkt te zullen verhuizen naar Gent of Brugge en wil zich isoleren (notities p. 13).

2.3.17. In het verzoekschrift wordt gewezen op artikel 26 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: KB CGVS) en wordt gesteld dat de commissaris-generaal contact had moeten opnemen met J.D.S. indien er getwijfeld werd over het asielrelaas of de homorelatie van verzoeker. Verzoeker wijst in deze zin ook op rechtspraak van het Hof van Justitie in de zaak "M.M./Minister for Justice Equality and Law Reform, Ireland" van 22 november 2012.

2.3.18. Artikel 26 van het KB CGVS luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal kan zich, in zijn beslissing, baseren op informatie die telefonisch of via e-mail werd verkregen van een persoon of instelling om bepaalde feitelijke aspecten van een specifiek asielrelaas na te gaan.

De redenen waarom deze persoon of deze instelling werd gecontacteerd alsook de redenen die toelaten hun betrouwbaarheid te veronderstellen, moeten uit het administratieve dossier blijken.

Van de telefonisch verkregen informatie moet een schriftelijk verslag worden opgemaakt dat de naam van de telefonisch gecontacteerde persoon, zijn contactgegevens, een beknopte beschrijving van zijn activiteiten of van zijn functie en de datum van het telefoongesprek vermeldt. Het schriftelijke verslag moet ook een overzicht van de relevante vragen bevatten en de relevante antwoorden, zonder echter exhaustief te zijn.

Wanneer de informatie wordt verkregen via e-mail, moeten de e-mails in schriftelijke vorm in het administratieve dossier worden opgenomen met de naam van de gecontacteerde persoon, de contactgegevens en de datum van de e-mails, alsook de relevante vragen en de relevante antwoorden. De activiteiten of de functie van de gecontacteerde persoon moeten beknopt in het administratieve dossier worden beschreven als ze niet direct uit het e-mailverkeer blijken".

2.3.19. De Raad ziet niet in hoe verzoeker dit artikel geschonden acht gezien de commissaris-generaal zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen zoals die hem werden aangereikt door de verzoeker om internationale bescherming. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) komt het in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen. Waar verzoeker rechtspraak van het Hof van Justitie aangaande de samenwerkingsplicht (HvJ 22 november 2012 “*MM v. Ierland*”, C-277/1) aanvoert, wordt opgemerkt dat verzoeker zich beperkt tot een onvolledige lezing van het arrest. In punt 62 wordt immers duidelijk aangegeven dat de samenwerkingsplicht een verplichting is “*die overeenkomstig artikel 11 van richtlijn 2005/85 op de asielzoeker rust.*” (*thans artikel 13 van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)*). En voorts “*63. Hij is immers degene die de procedure inleidt waarmee hij aanspraak maakt op een recht. Hij is eveneens de enige die zijn persoonlijke achtergrond alsmede de context ervan concreet kan uiteenzetten en de eerste nuttige inlichtingen kan verstrekken. Deze samenwerking brengt verschillende verplichtingen mee, zoals onder meer de verplichting voor de betrokkene om op een bepaalde datum persoonlijk te verschijnen, om de documenten en de voorwerpen die in zijn bezit zijn en die relevant zijn voor de behandeling van de aanvraag te overhandigen, en om te aanvaarden dat zijn verklaringen worden geregistreerd*”.

Daarbij wordt duidelijk gesteld dat de samenwerkingsplicht die rust op de lidstaat haar rechtvaardiging vindt in de moeilijkheden die de aanvrager van internationale bescherming kan ondervinden bij het vergaren van bewijsmateriaal (punt 64.). Er werd daarbij rekening gehouden met alle persoonlijke, materiële en psychologische elementen die werden aangebracht, zoals wordt gesteld in HvJ 22 november 2012, “*MM v. Ierland*”, C-277/1, punt 66 zoals aangehaald door verzoeker. Er kan bezwaarlijk beweerd worden dat de commissaris-generaal het best aangewezen is om contact te leggen met verzoekers beweerd partner, noch dat dit tot de “*onderzoeksplicht*” van de commissaris-generaal zou behoren.

2.3.20. Bovendien blijft verzoeker zelf in gebreke de door hem vermelde WhatsApp-berichten voor te leggen, die volgens hem zijn relatie met J. zouden kunnen staven (verklaring, vraag 2.6, 3.1; notities, p. 11). Waar in het verzoekschrift een schending van het redelijkheidsbeginsel wordt aangevoerd omdat de commissaris-generaal “*verwacht dat verzoeker bijkomende stukken dient te verzamelen en louter om die reden weigert de asielaanvraag in overweging te nemen*”, terwijl hij “*opgesloten is in Vottem zonder smartphone of wifi*” en het voor hem dus “*onmogelijk [is] om eigenhandig en autonoom de nodige stukken te verzamelen*”, zoals ook wordt aangehaald ter terechtzitting, wijst de Raad erop dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt wat de organisatie van zijn verdediging betreft. Er werd hem tijdens het persoonlijk onderhoud aangeraden het met zijn advocaat en/of sociaal assistent te bespreken teneinde de stukken binnen 2 werkdagen te kunnen voorleggen. Het was overigens enkel met betrekking tot het filmpje dat verzoeker de slechte internetverbinding als een mogelijk probleem noemde (“*Mbt filmpje, hier in centrum hebben we slechte verbinding, moet eerst gedownload worden en dan opgestuurd.*”; notities, p. 11). Tot op heden laat verzoeker echter na de WhatsApp-berichten, die volgens hem zijn verzoek zouden staven, voor te leggen, zonder aan te tonen dat hij zich in de onmogelijkheid bevond of bevindt om dit te doen, temeer gezien hij er wel in slaagde het filmpje neer te leggen.

2.3.21. Gezien verzoeker tijdens zijn gehoor meermaals benadrukte dat de Arabische cultuur en tradities homoseksualiteit niet aanvaarden, dat zijn familie met hem zou breken en dat hij in Irak zeker gedood zou worden (“*Zoals u weet zijn deze zaken niet evident bij de Arabieren, de cultuur en traditie zullen jou niet aanvaarden. De meeste vrienden zijn Arabieren en het is niet evident om alles aan hen te vertellen en ze zullen bovendien op een andere manier naar jou kijken. [...] Omdat ik een andere manier van leven heb en ze zullen me niet aanvaarden omdat ze Arabieren en moslims zijn. de maatschappij zal die zaak ook niet aanvaarden. [...] Als mijn familie ooit te weten zou komen, dan zullen de banden tussen ons verbroken worden. [...] In Irak heb ik nooit eigenlijk die zaken gezien of gehoord. Die werden wel bestraft. Ik heb wel 1 keer van een vriend gehoord dat er gays zijn en dat een andere wereld is. [...] In Irak zal het moeilijker zijn voor mij en als ik tegen hen zeg dat ik gay ben, gaan ze me zeker doden.*”; notities, p. 6-7, 13-15), is het geheel onaannemelijk dat verzoeker niet eens bleek te weten of homoseksualiteit strafbaar is in Irak (notities, p. 16). Verzoeker verklaarde sinds september/oktober homoseksueel te zijn en werd pas op 4 januari 2019 aangehouden, waardoor niet kan worden ingezien waarom verzoeker maandenlang heeft nagelaten zich te informeren over de juridische context en

eventuele beschermingsmogelijkheden in Irak, indien hij werkelijk vreest gevaar te lopen bij een eventuele terugkeer.

2.3.22. Betreffende het filmpje in de club Red&Blue, wordt in het verzoekschrift en ter terechtzitting gesteld dat verzoeker wél *“heel goed herkenbaar [is] op het einde van de video die doorgestuurd werd, toen hij zichzelf filmde in de Red & Blue”*. Hoe dan ook kan verzoekers (eenmalige aangetoonde) aanwezigheid in de club Red&Blue zijn seksuele geaardheid niet aantonen. Temeer gelet op zijn ongeloofwaardige verklaringen hierover, zoals reeds werd vastgesteld.

2.3.23. De op het Commissariaat-generaal voorgelegde identiteitskaart van J.D.S., verzoekers beweerde homopartner, bevat louter diens identiteitsgegevens, maar kan noch diens geaardheid noch diens relatie met verzoeker staven.

2.3.24. De verwijzing in het verzoekschrift naar een artikel van Rutgers, rechtspraak van het Hof van Justitie, standpunten van UNHCR en *“verschillende objectieve rapporten”* over de *“erbarmelijke situatie voor holebi's in Irak”* (*“En Irak, des gays et des punks ‘sataniques’ sont exécutés”, “En Irak, la chasse aux gays est ouverte”, “Six mort: la chasse aux gays repret en Irak”, “Irak: danger couru par les homosexuelles/agressions”, “Meurtre d'un adolescent de 15 ans ‘soupçonné d'être homosexuel’”* en *“Iraq: Cleric's Call Against Anti-LGBT Violence”*), zijn niet dienstig gezien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers homoseksualiteit, laat staan aan eventuele problemen hierdoor in Irak. Temeer gezien verzoeker dit evenzeer zo inschat door zich niet eens te hebben geïnformeerd naar de strafbaarheid van zijn beweerde geaardheid in zijn land van herkomst.

2.3.25. De bestreden beslissing wijst op de eerdere beoordeling van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet, *“zoals opgenomen in de beslissing niet-ontvankelijk verzoek d.d. 10/9/2018”* en stelt terecht dat de meest recente informatie waarover het CGVS intussen beschikt, en waarvan een kopie in bijlage bij het administratieve dossier werd gevoegd onveranderd blijft. Uit de informatie vervat in het administratief dossier (*“COI Focus: Irak: De veiligheidssituatie in Bagdad”* van 14 november 2018) blijkt inderdaad dat er actueel voor burgers in Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.3.26. De loutere bewering in het verzoekschrift dat *“de laatste documenten over de situatie over de situatie erg pessimistische [zijn] en [aantonen] dat zijn regio van afkomst in een staat van oorlog is (Bagdad)”* toont niet aan dat deze informatie foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoeker nalaat enige andersluidende informatie voor te leggen. Het komt nochtans aan verzoeker toe om met concrete en objectieve gegevens aan te tonen dat de betreffende informatie niet correct is.

2.3.27. Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing correct wordt gesteld als volgt: *“Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”*

2.4. Waar in het verzoekschrift een schending van het *“algemeen beginsel van behoorlijk bestuur”* wordt aangevoerd, wijst de Raad erop dit als middel onontvankelijk is, gezien wordt nagelaten aan te geven welk beginsel van behoorlijk bestuur hij specifiek geschonden acht en om welke reden.

2.5. De aangevoerde schending van *“de onjuiste rechtsopvatting”* is evenmin ontvankelijk, gezien niet wordt uiteengezet welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel bedoeld wordt, noch op welke wijze die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing geschonden zou zijn (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392).

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoeker in geval van een terugkeer naar zijn land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend negentien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK